Написав Артемук Мирослава
Понеділок, 20 липня 2020, 10:00

О, як багато…

О , як багато в цьому світі «треба…»
Порою навіть їм нема кінця…
І давлять до землі нас ці потреби
Відводячи від Божого лиця…
Нам тяжко йти, коли на нас все тисне,
Коли на нас стискається кільце.
І ворог наш, неначе хмара висне
Щоб нас загнати у своє сільце.

Чому все так? Ми часто запитаєм?
Чому все так й коли прийде кінець?
Та відповідь Господь не посилає,
І знову опускаєм ми лице…

Ця суєта зв’язала нам вже руки,
Й ногам вже не ступити навіть крок…
Ми так стомились, в серці одні муки…
І запитання: де ж подівся Бог?

Чому мовчить? Чому лице ховає?
Чому не змінить щось в моїм житті?
Й тоді до нас слова святі лунають:
Прийдіть до Мене стомлені усі.

Прийдіть усі хто стомленим є дуже
І хто в цім світі спрагнений завжди.
Я заспокою змученую душу,
І дам напитись з джерела води.»

Та ми не йдем, й від того засихаєм,
І наш вогонь до Бога не горить.
Ми досить часто це не помічаєм
Що Бог наш поруч біля нас стоїть.

Це ми не маєм часу помічати
За цими «треба» більшого в житті.
Ми так багато можемо втрачати
І залишатись геть на самоті.

А Бог стоїть. Стоїть і все чекає,
Коли ж нарешті скинемо тягар.
А нам все часу тут не вистачає
І знову тонем серед чорних хмар.

Написав Артемук Мирослава
Понеділок, 20 липня 2020, 10:00

Прийдіть туди. Прийдіть. Він закликає.
Він хоче дати спокій для душі.
За вас цінніших в Господа немає.
Ідіть до Нього стомлені. Ідіть.

Сьогодні Бог давно усіх чекає.
Й до Нього може кожен з нас прийти…
Та, що ми в цьому світі обираєм:
Життя для Бога чи для суєти.

Візьміть усе це сказане до серця.
Й за ці слова мене ви не судіть.
А краще ви відкрийте Йому двері
І з тягарем до Нього поспішить.

Він залікує всі сердечні рани.
І дасть вам спокій серед всіх тривог.
Він на руках нести не перестане.
Ідіть до Нього. Він же є ваш Бог.
Амінь.20.07.2020р.